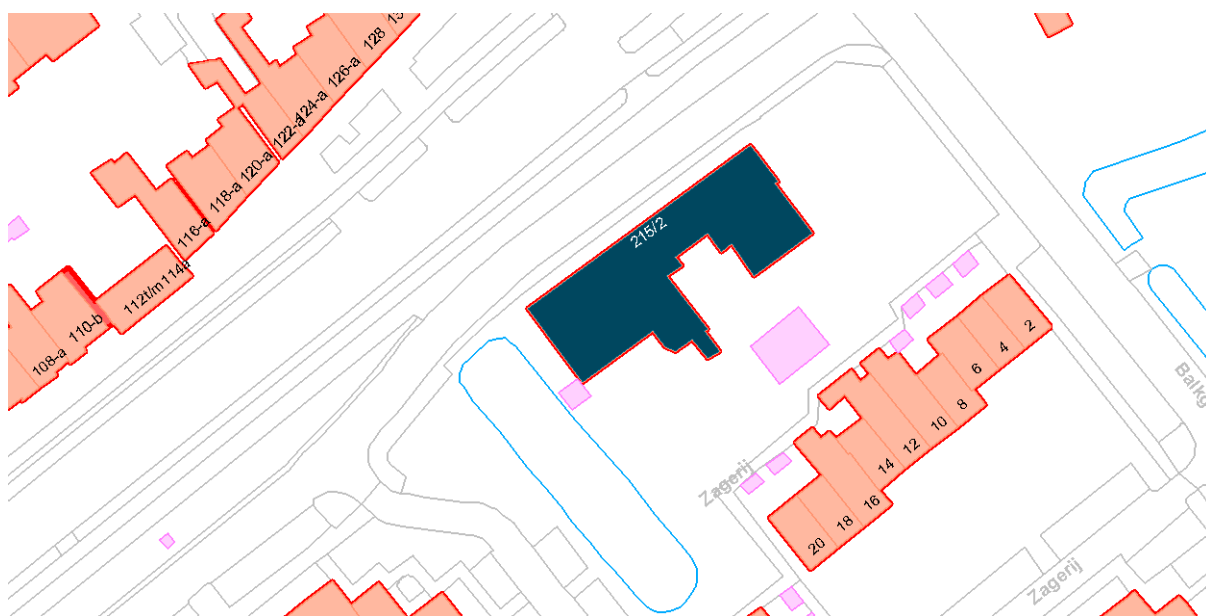

Bedrijfspannd met wonen

Adres	: Damsterdiep 215, 215/1 en 215/2
Monumentnummer	: 100899
Opdrachtgever	: familie Van Houten
Architect	: N.W. Lit (1874); P.M.A. Huurman (1902
Bouwjaren	: vóór 1831 (oud kelderdeel); 1838; 1874; 1902
Oorspronkelijke functie	: woonhuis met kantoren en paardenstal
Huidige bestemming	: crèche/woonhuis/depot

Inleiding

Gebouwencomplex, bestaande uit een voormalig molenaarswoonhuis (A) met kantoor (B) en kantooruitbreiding met paardenstal (C). Het complex is evenwijdig gesitueerd aan de zuidzijde van het Damsterdiep en vormde onderdeel van een cluster van molens, behuizingen en bedrijvigheid, dat vanaf de 18^e eeuw aan de zuidzijde van het Buiten Damsterdiep aan de oostkant van de stad Groningen tot ontwikkeling kwam.

Het woonhuis werd gebouwd in 1838 in opdracht van houthandelaar Derk van Houten (1810-1864) op de plaats van een ouder molenaarshuis. Dit huis behoorde bij de eerste molen gezien vanaf de stad, houtzaagmolen De Twee Reizigers (1755). In 1831 had Derk van Houten deze molen gekocht. In 1838 liet hij het 18^e eeuwse molenaarshuis vervangen door een nieuwe behuizing; de kelder hiervan bleef gespaard. In 1868 werd het familiebedrijf uitgebreid met een stoomhoutzagerij ten zuiden van de molen, in 1878 met een schaverij. Met het graven van het Eemskanaal (1870) aan de achterzijde van de percelen werd de bereikbaarheid van het bedrijf optimaal voor grote schepen om hun hout te laden en te lossen.

Kadastrale kaart van circa 1830 met de percelen van de houthandel van de familie Van Houten en de huidige straatnamen..

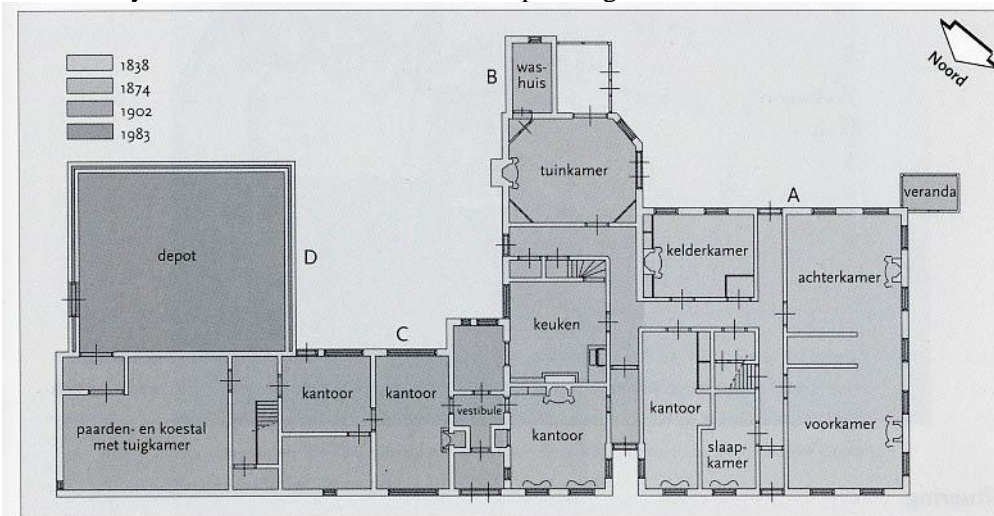
In 1874 werd tegen de oostkant van het woonhuis een nieuw kantoor gebouwd (B) naar ontwerp van architect N.W. Lit uit Groningen. Toen heeft ook een modernisering van het interieur van het woonhuis plaatsgevonden. De woonvertrekken kregen versierde stucplafonds, terwijl de overige vertrekken hun balkenplafonds behielden. In 1902 werd op de plaats van een oude houtloods aan het voetpad langs het Damsterdiep een nieuw kantoor met paardenstal gebouwd (C) naar ontwerp van architect P.M.A. Huurman uit Groningen. Enige jaren later werd in het voordakschild van het woonhuis een nieuwe, grote kajuit aangebracht met hoge ramen, die diende als atelier. In 1905 ging de (stoom)houtzagerij uit 1868 door brand verloren wat aanleiding was voor de familie om de toch al gedeeltelijk onttakelde molen uit 1755 af te breken. Er kwamen nieuwe fabrieksgebouwen voor in de plaats, die uiteindelijk in de jaren '60/'70 van de 20ste eeuw gesloopt werden. Bij de bevrijding in 1945 heeft het woonhuis veel oorlogsschade opgelopen; op diverse plaatsen in het muurwerk van de westelijke zijgevel en de voorgevel zijn diverse inslagen van kogels zichtbaar. Ook zijn toen waarschijnlijk ramen in deze zijgevel vervangen door de huidige.

De houthandel bleef in naam tot in de jaren '50 in bedrijf waarna de NV in 1967 officieel werd ontbonden. In 1952 werd het Buiten Damsterdiep gedempt. Tot 1978 bleven de terreinen van de houthandel tussen het Damsterdiep en het Eemskanaal braak liggen. Daarna werden zij (uitgezonderd woonhuis met erf) verkocht en bouwde woningbouwvereniging Patrimonium een complex van 184 woningen. De straatnamen Balkgat, Holtstek en Zagerij herinneren aan de plek van de vroegere houthandel. In de tweede helft van de 20e eeuw werden de daken van het complex gerenoveerd waarbij het omgaande schilddak van het woonhuis werd gewijzigd in een afgeplat tentdak. In het interieur vonden enkele kleine wijzigingen plaats. Het woonhuis is momenteel in gebruik als kindercrèche; het tussenlid (voormalige kantoor) is bestuurskamer van de Gerrit van Houten Stichting; het kantoor in de voormalige paardenstal is in gebruik als woonhuis. De paardenstal zelf is verbouwd en ingericht als depot van de Stichting. In 1983 werd aan de achterzijde hiervan een nieuwe grote depotruimte gebouwd.

Omschrijving

Het gebouwencomplex bestaat uit drie eenlaagse bouwdelen en ligt evenwijdig aan de rooilijn en heeft een betegeld ondiep voorerf. Bouwdeel A (woonhuis) ligt aan de westkant; tegen de zuidwesthoek is een tuinhuisje gebouwd. Bouwdeel B (kantoor) is tegen de oostkant van bouwdeel A aangebouwd, heeft een rechthoekige plattegrond met de nok haaks op de straat. Tegen de achtergevel staan twee kleine aanbouwen. Bouwdeel C (voormalige paardenstal) is weer tegen de oostkant van bouwdeel B aangebouwd en heeft een rechthoekige plattegrond met de nok evenwijdig aan de straat. Rechts achter tegen bouwdeel B bevindt zich een kleine aanbouw onder een lessenaarsdak. Bouwdeel

C heeft aan de achterkant links een grote moderne depotaanbouw met plat dak. Het woonhuis wordt aan de voor- en zijkant omzoomd door oude knotlinden. Aan de achterzijde van het complex bevindt zich een royale achtertuin met oude boombeplanting.

Afb. 2. Gereconstrueerde plattegrond van de diverse bouwdelen. Tekening: Taco Tel en Imre van der Gaag, collectie Dienst RO/EZ.

Gebouw A. (woonhuis, 1838)

Het gebouw is opgetrokken op een nagenoeg vierkante plattegrond en telt één bouwlaag onder een afgeknot tentdak, belegd met een (nieuwe) zwart geglazuurde Hollandse pan met aan drie zijden een geprofileerde gootlijst. De gevels zijn opgemetseld van een genuanceerde helder rode Groninger baksteen. Alle muuropeningen zijn aan de bovenkant afgesloten met licht getoogde strekken. De voorgevel is symmetrisch van opzet en bevat in het midden een toegangsdeur met hardstenen stoep van twee treden. De toegang bestaat uit een zespaneels deur waarvan de onderste twee panelen zijn uitgevoerd als diamantkop. De entree heeft een rijk geprofileerd kalf met tweedelig bovenlicht. De voorgevel bevat aan weerszijden twee licht getoogde zesruits-vensters. Soortgelijke vensters bevinden zich in de westelijke zijgevel (5 stuks) en in de achtergevel (4 stuks). De voorste drie in de zijgevel zijn uitgevoerd als schuifvensters. In het muurwerk zijn tal van kogelgaten uit de Tweede Wereldoorlog zichtbaar. Het voordakschild bevat een forse gemetselde kajuit uit circa 1905, opgemetseld van rode Groninger strengpers baksteen. De kajuit is vlak afgedekt en voorzien van een geprofileerde houten lijst en een groot vierkant venster met twee tussenstijlen en zijramen. De oostelijke zijgevel is bijna geheel aan het zicht onttrokken door de naast gelegen uitbreiding uit 1874. De achtergevel heeft eveneens een symmetrische indeling met centrale achterdeur (paneeldeur met glas), geflankeerd door twee paar zesruits-vensters met strekken aan de bovenzijde. De achterdeur heeft een gemetselde stoep van rode baksteen van twee treden. Onder het meest oostelijke venster zit een keldervenster en onder het westelijke venster een ventilatierooster.

Interieur

De indeling van het geheel onderkelderde gebouw stamt grotendeels uit 1838: centrale middengang met tochtportaal met twee glazen paneeldeuren, rondboogpoort, houten paneeldeuren, beschilderd in houtimitatietechniek en met marmerimitatie op de neuten en ten westen hiervan een voor- en achterkamer met grote zesruitsvensters. Aan de oostzijde van de gang liggen het oude kantoor, een slaapkamer en een opkamer boven de kelder. In het midden haaks op deze gang voert een dwarsgang naar het middelste bouwdeel; oorspronkelijk kwam deze gang uit in het oude achterhuis aan de oostzijde dat in 1874 werd gesloopt. De achterzijde van de zespaneels voordeur is opgeklampt en in houtimitatie geschilderd. De achterdeur is een dubbele deur, de buitenste heeft een grote glasvulling met daaronder een paneel. Aan de binnenkant zit een tweede opgeklampte deur, die eveneens in houtimitatie is geschilderd.

Voorkamers

Ten oosten van de gang bevindt zich een smalle rechthoekige kamer met balkenplafond ter breedte van één raamtravee. Het venster heeft een gebogen vensterbank op gesneden houten consoles en het raam bezit de originele raamluiken. Vooraan in de oostwand zit een smaller venster dat uitkijkt op de portiek van het kantoorgedeelte, eveneens voorzien van raamluiken. Tegen de westwand staat een eenvoudige zwartmarmeren schouw met links daarvan vaste kasten. Tussen deze kamer en de gang bevindt zich een klein kamertje, eveneens ter breedte van een venstertravee (slaapkamer). Ook dit kamertje heeft een balkenplafond en een gebogen vensterbank met gesneden consoles. Achter dit kamertje zit de trap naar zolder. Een luik in de vloer in de gangkast hierachter geeft toegang tot de oude kelder, die bij het vorige woonhuis heeft gehoord en die grotendeels onder het huidige voorhuis ligt. Er zijn nog delen van de oude keldertrap, rode plavuizen en een grijze plavuizenvloer onder de rechter voorkamer bewaard gebleven. De voorkamer heeft een stucplafond met dubbele perklijst met hoekornamenten en middenornament in neo-rococostijl uit 1874. In het midden tegen de westwand staat een zwart marmeren schouw. De boezem is versierd met pilasters en kapitelen en aan de bovenzijde een bewerkte kroonlijst (stuc).

Achterkamer

De achterkamer heeft een stucplafond met florale ornamenten uit 1874. Tegen de westwand staat een bruinroze marmeren schouw uit 1838, die is voorzien van twee gecanneleerde consoles van wit marmer. De boezem is versierd met pilasters met siermotieven in stuc. De vensterbanken voor de ramen zijn van later datum en vlak afgetimmerd, behalve die aan de achterkant.

Dwarsgang met opkamer en kelder

Halverwege de gang komt een dwarsgang haaks uit op de gang van bouwdeel B, die om de keuken en het kantoor uit 1874 heenloopt. De iets verhoogde achter- of opkamer ligt achter deze gang en boven de kelder. De ruimte heeft een balkenplafond en een zwartmarmeren schouw tegen de oostwand. De hieronder gelegen kelder van 5,4 m x 3,8 m heeft een houten balkonplafond en een vloer van bruin geglazuurde plavuizen.

Verdieping en kap

De dakvorm was oorspronkelijk een omgaand schilddak met in het midden een korte zakgoot. Het regenwater van deze goot werd door middel van een zogenaamde Keulse goot (een binnengoot die over de zoldervloer loopt) afgevoerd naar de buitenkant. In de voorgevel komt uit de muur een zinken pijp naar buiten, die mogelijk als overloopbeveiliging van de zakgoot fungeerde. In de tweede helft van de 20e eeuw is het hele middenstuk ter hoogte van de omgaande nok vlak gemaakt zodat een grote zolder ontstond en geen regenwater meer binnendoor afgevoerd hoefde worden. Vooraan op de zolder zijn enkele kamers afgetimmerd waarvan de middelste - het voormalige atelier- een grote gemetselde dakkapel bezit uit circa 1905. Links voor is nog een oud meidenkamertje afgetimmerd met de oorspronkelijke aftimmering en kasten.

Tuinhuisje en erf

Tegen de zuidwestelijke hoek van de achtergevel is een houten tuinhuisje aangebouwd met glazen wanden uit 1874. Het meet circa 1,5 x 2,5 meter en is 2,5 m hoog en voorzien van een plat dak met een omlopende houten gootlijst. De hoeken van de ramen bezitten boogstukken en de binnenwand heeft een spitsboogaftimmering. Het betegelde voorerf is circa 1,50 m diep en van het trottoir afgescheiden door een reeks betonnen paaltjes met horizontale ijzeren buizen. Voor het huis staan op dit erf drie oude knotlinden en voor de westgevel – parallel aan de sloot – vijf; ze schermten oorspronkelijk het woonhuis af van het naastgelegen terrein van de houthandel. De sloot (wijk) stond oorspronkelijk in verbinding met het Damsterdiep en het Eemskanaal.

Gebouw B. (kantoor met gang, keuken, tuinkamer en washuis, 1874)

Exterieur

Dit bouwdeel is opgetrokken op een langwerpige diepe plattegrond die voorbij bouwdeel A steekt. Aan de achterzijde steekt het gebouw ruim 4 m uit. Het gebouw telt één bouwlaag onder een schilddak, belegd met een zwarte Hollandse pan. Op de nok aan de achterzijde staat een gemetselde

achthoekige schoorsteen met schoorsteenbord; vooraan staat een makelaar. Van voor naar achteren bevinden zich hier een kantoor, keuken met gang en een grote tuinkamer en washuis. De voordeur is in een vrij diep en smal ingangsportiek geplaatst tussen de zijgevel van bouwdeel A en de inspringende zijgevel van bouwdeel B. De gevels aan weerszijden van deze portiek bevatten elk een smal zesruits-venster tegenover elkaar.¹ De voordeur is een bewerkte houten paneeldeur met kussens en twee ijzeren tralievensters. Het bovenlicht heeft een gietijzeren levensboom. De portiekvloer is bekleed met een hardstenen plaat. Alle gevelopeningen zijn lichtgetoogd. Aan de oostkant van de portiek zit een gedenksteen met de tekst: "Geboortehuis van de schilder Gerrit van Houten". Links van de voordeur bevinden zich twee zesruits schuifvensters. De oostelijke zijgevel bevat in het midden een gemetselde dakkapel met een zesruits dubbele hijsdeur. Hieronder, direct achter de aansluiting met bouwdeel C bevindt zich een fors negen-ruits keukenvenster. Links hiervan zit een gietijzeren rondvenstertje en daar weer naast een tweepaneels deur met twee-ruits bovenlicht die naar de gang leidt. De achtergevel (tuinkamer) is grotendeels aan het zicht onttrokken door een stenen uitbouw (het oude washuis) en een naastgelegen eenvoudige houten serre van later datum. Boven het dak van de serre is de bovenkant van het vroegere raam van de tuinkamer zichtbaar. De zuidwesthoek hiervan is afgeschuind en bezit een smal zesruits-venster met roedenverdeling. Hieronder zit een eerste steen met de initialen G.v.H. en het jaartal 1874. De muuropeningen zijn voorzien van getoogde rollagen met geprofileerde schuine dagkanten.

Aanbouwen

De oostelijke aanbouw was het voormalige washuis (1874) en is opgemetseld van rode baksteen onder een flauw hellend zadeldakje, bekleed met dakleer. In de achtergevel zit een houten raamkozijn met tralievenster.

Interieur

Gang

De indeling wordt bepaald door een rechts gelegen L-vormige gang. Iets achter het midden hiervan komt de dwarsgang van bouwdeel A uit. Links van de L-vormige gang bevinden zich van voor naar achteren een kantoor, een keuken, twee wc's en de trap naar zolder. Het laatste gedeelte achter de gang is de tuinkamer, een grote, bijna vierkante ruimte met een afgeschuinde hoek aan de tuinzijde. De gang is achter de voordeur in tweeën gedeeld door een tussendeur met bovenlicht, voorzien van een karakteristieke roedeverdeling, ingevuld met mousselineglas in diverse patronen.² De deurpanelen zijn beschilderd in olieverf door Gerrit van Houten: op het bovenste paneel een landschap met een dubbele spoorbaan, een blokpost en een rijdende trein; op het onderste paneel een bloemstilleven (klaprozen). Beide panelen zijn rechtsonder gesigeneerd Gerrit van Houten 1883. De gangdeur naar de keuken bezit een bovenlicht. Het plafond in het voorste gedeelte is een houten balkenplafond met kraalschroten. Hierachter is het plafond vlak met langs de randen brede platte lijsten (stuc). In de hoek van de L-vormige gang bevindt zich een vallicht met een molenwiekachtige roedenverdeling, eveneens ingevuld met mousselineglas. Aan het einde van de gang links zit een tweepaneelsdeur naar de tuin. De deur bezit bijzonder ijzeren hang- en sluitwerk zoals een deurkruk, schuiven en een ketting; het bovenste paneel is versterkt met vijf horizontale ijzeren stangen.

Kantoor

De inrichting en afwerking van het voormalige kantoor aan de voorzijde verkeert nagenoeg in originele staat uit 1874 met paneeldeur, twee gebogen vensterbanken met consoles, houten raamluiken, een plankenhouten vloer, een schoorsteenmantel met een zwartmarmeren schouw met betegelde haardplaat (vloerplaat) en een ingebouwde kast links van de schouw. De schoorsteenboezem is op de hoeken versierd met Korinthische pilasters. De deuren van de ingebouwde kast zijn hergebruikt. Wellicht is het balkenplafond nog aanwezig achter het huidige boardplafond? De panelen van de binnenzijde van de deur zijn beschilderd met landschappen in

¹ Deze smalle zijramen zijn hergebruikt en gemaakt van één bestaand raamkozijn.

² Glas, gezandstraald met kantpatronen.

olieverf op doek door Gerrit van Houten³. Het bovenste paneel bevat een rivierlandschap met visser in boot en avondzon; het is rechtsonder gesigineerd: Gerrit van Houten, 1883; het onderste paneel is beschilderd met een maanlandschap, een man en een boerderij.

Keuken

De keuken bestaat uit een rechthoekige ruimte met een houten balkenplafond en een lambrisering van witte tegels, zog. 'witjes'. Tegen de noordwand staat een brede houten schouw met bewerkte consoles, waarvan de binnenwand ook met witjes is betegeld. Hiernaast staat een oude houten turfbak. Tegen de gangwand in de noordwestelijke hoek staat een oude pomp met een hardstenen gootsteen en twee koperen kranen, die aan de bovenzijde met een soort acanthusblad zijn versierd in Empirestijl. Deze is afkomstig uit de keuken van het oude molenaarshuis (vóór 1838). De keuken bezit nog delen van de oorspronkelijke vloer van zwart-witte tegels in zeshoekige en ruitvormige patronen van de Fa. Soufflet Le Blond uit Maubeuge (België). Een deur in de zuidwesthoek gaat naar de zolder.

Tuinkamer

De uitgebouwde tuinkamer bezit inwendig aan vier zijden een afgeschuinde hoek; één wand bestaat uit een afgeschuind muurvlak; de overige bestaan uit afgeschuinde hoekkasten of sporen hiervan. Deze achthoekige plattegrond doet denken aan die van een tuin- of theekoepel.⁴ Tegen de oostwand staat een zwartmarmeren schouw. In de westelijke, uitgebouwde zijgevel zit een brede glazen tuindeur.

Verdieping en kap

De zolderverdieping bezit een grenen sporenkap die vooraan op een gemetselde lage borstwering is geplaatst. De zuidelijke helft van de vloer ligt hoger dan de noordelijke helft zodat dit achterste gedeelte geen borstwering heeft. In de kap bevinden zich twee schoorsteenkanalen van de keukenschouw en de voorkamerschouw. Achteraan is het kanaal verslept; dit is afkomstig van de tuinkamerschouw.

Gebouw C. (uitbreiding kantoor met paardenstal, 1902)

Exterieur

Het gevelmuurwerk is opgemetseld van helderrode baksteen op een trasraam van bruine baksteen. De entree zit aan de westkant in de voorgevel en bestaat uit een dubbele bewerkte paneeldeur met Jugendstilelementen en ingevuld met gefigureerd mat glas. De ruitjes met een roedenverdeling evenals die van het brede bovenlicht zijn ingevuld met geel gefigureerd glas. De deur is voorzien van een hardstenen stoepplaat. Links bevindt zich een hoog driedelig raamkozijn met zij-en bovenlichten. De oostelijke zijgevel bevat in de topgevel een groot rondboogvenster in sobere Jugendstil met dubbele houten hijsdeuren en houten hijsbalk. De zijlichten hebben een roedenverdeling en zijn ingevuld met glas. De achtergevel gaat grotendeels schuil achter de nieuwe depotruimte. Het achterdakvlak bevat een brede houten dakkapel van later datum.. De achtergevel van het vroegere

³ Gerrit van Houten (Groningen, 1866 – Santpoort 1934) Kunstschilder, tekenaar. Zoon van Hindrik van Houten, houthandelaar en amateur-tekenaar, broer van Alida, oomzegger van Sientje en neef van Barbara Elisabeth van Houten. Leerling van Academie Minerva (tijdens lagere schooltijd en 1879-1882, 1884) en van de Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (1884-1885). Hij exposeerde enkele malen op tentoonstellingen bij Pictura en leek aanvankelijk zeer talentrijk en veelbelovend als kunstenaar. In 1886 openbaarden zich de eerste verschijnselen van zijn geestesziekte. In 1892 volgde een opname in een psychiatrische inrichting in Santpoort, waar hij tot zijn dood verbleef. Van Houten werkte in deze periode nagenoeg niet meer. Hij schilderde stadsgezichten, landschappen, stillevens en enkele portretten. Het bewaard gebleven oeuvre is ondergebracht in de in 1945 opgerichte Gerrit van Houten Stichting. In 1947 vond er een tentoonstelling plaats bij Pictura, in 1957 in het Groninger Museum en in 1965 in het Singer Museum te Laren. Deze gegevens zijn ontleend aan de Nieuwe Groninger Encyclopedie, Groningen, 1999. Meer literatuur: I.G.R. Koops-Stange (red.), *Gerrit van Houten 1866-1934*, Groningen, 1991.

⁴ Ook de gesloopte herenbehuizingen aan de zuidzijde van het Damsterdiep bezaten aangebouwde of vrijstaande tuinkoepels in hun grote achtertuinen. Het bestaande herenhuis op nr. 233 bezit nog een uitgebouwde, veelhoekige serre met glas-in-lood.

kantoorgedeelte (nu woonhuis), bevat twee brede raam- en deurkozijnen met bovenlichten met roedeverdeling onder een segmentboog. De oostelijke is later veranderd in een raamkozijn. Onder de goot zijn in het metselwerk sporen zichtbaar van een nu verdwenen klos/gootconstructie met fors overstek. Aan de westkant in de hoek met bouwdeel B zit een uitbouwje met een deur. Deze is grotendeels dichtgemetseld, alleen het bovenlicht met roedenraam bleef gehandhaafd.

Interieur

De indeling bestaat uit een gang met tochtportaal met aan de rechterkant een deur in de westmuur naar het kantoor in bouwdeel B. Achter de hal ligt een bijkeuken met links hiervan een grote kamer. Ten oosten hiervan is de keuken gesitueerd en vervolgens enkele ruimtes waarvan het grootste deel depotruimte is. In dit deel zit de trap naar zolder. Achter de voordeur ligt een ruime betegelde hal met granitovloer en een betegelde lambrisering van groene Jugendstiltegels met sierranden. Direct rechts van de ingang zit in de wand een houten loket met glazen schuifraam. Een van de paneeldeuren bezit een bovenlicht van geslepen glas dat is versierd met Jugendstil bloemmotieven in zachtgroene tinten. De woonkamer bevat de originele houten paneeldeuren en een zwartmarmeren schouw. De boezem is versierd met stuc lijstwerk en bevat een grote spiegel. Deze schouw is herplaatst en afkomstig uit het oudere woongedeelte. Op zolder bevindt zich een houten hijsrad voor het grote rondboogvenster in de oostgevel.

Het gebouwencomplex Damsterdiep 215, 215/1 en 215/2 is van algemeen belang voor de gemeente Groningen:

- vanwege zijn cultuurhistorische waarden als zijnde een van de laatste overblijfselen die herinneren aan de economische ontwikkelingsgeschiedenis van het gebied ten zuiden van het Damsterdiep ten oosten van de stad Groningen, in het bijzonder die van de geschiedenis van de in Groningen zo belangrijke hout- en oliehandel; voorts vanwege de bijzondere relatie met de familie Van Houten, als zijnde het geboortehuis van schilder Gerrit van Houten (1866-1934) en zijn familie waarvan leden op verschillende terreinen een bijzondere plaats innemen in de cultuurgeschiedenis van Groningen;
- vanwege zijn stedenbouwkundige/landschappelijke waarden, tot uiting komend in de ligging van het gebouwencomplex aan de zuidzijde van het (later gedempte) Damsterdiep en zijn functioneel/historisch relatie hiermee; in dit verband zijn van belang de restanten van de historische rooilijn, de sloot aan de westzijde als scheiding tussen woonhuis en de voormalige bedrijfsterreinen, met inbegrip van de historische boombeplanting (knotwilgen voor en opzij) en achtertuin. Bovendien vormt het complex vanuit historisch/functioneel oogpunt een waardevol ensemble met de aangrenzende buurpanden Damsterdiep 213, 233 en 237 die eveneens bij molens hebben behoord.
- vanwege zijn architectuurhistorische waarden omdat het complex een van de laatste representanten is van vroeg en eind 19de eeuwse traditioneel-landelijke bebouwing aan de rand van de stad Groningen, tot uiting komend in de monumentale bouwmassa en in de onderlinge functionele samenhang van de verschillende bouwonderdelen met goed bewaard gebleven oorspronkelijke interieurindeling en bijbehorende afwerking met verschillende interieuronderdelen uit de 18de eeuw (de gootsteun met pomp van de oude keuken), eerste helft van de 19^e eeuw, het laatste kwart van de 19^e eeuw en uit het begin van de 20^e eeuw zoals balkenplafonds, versierde stucplafonds, houten paneeldeuren, houten raamluiken, hang- en sluitwerk, keuken met pomp, turfbak, wand- en vloerbetegelingen, vallichten met mousselineglas, woonvertrekken met marmeren schouwen, ingebouwde kastwanden en gebogen vensterbanken met consoles, Jugendstilbetegelingen en -glaspanelen en in de zolder van de vm. paardenstal het originele houten hijsrad dat alles een goed beeld geeft van een interieurinrichting uit het eerste en laatste kwart van de 19^e eeuw en begin 20ste eeuw van een vooraanstaande Doopsgezinde Groninger handelsfamilie;

- vanwege de zeldzaamheid en uniciteit van een dergelijk goed bewaard gebleven monumentaal ensemble;
- vanwege zijn gaafheid.

Gebouwen voor handel, nijverheid en industrie

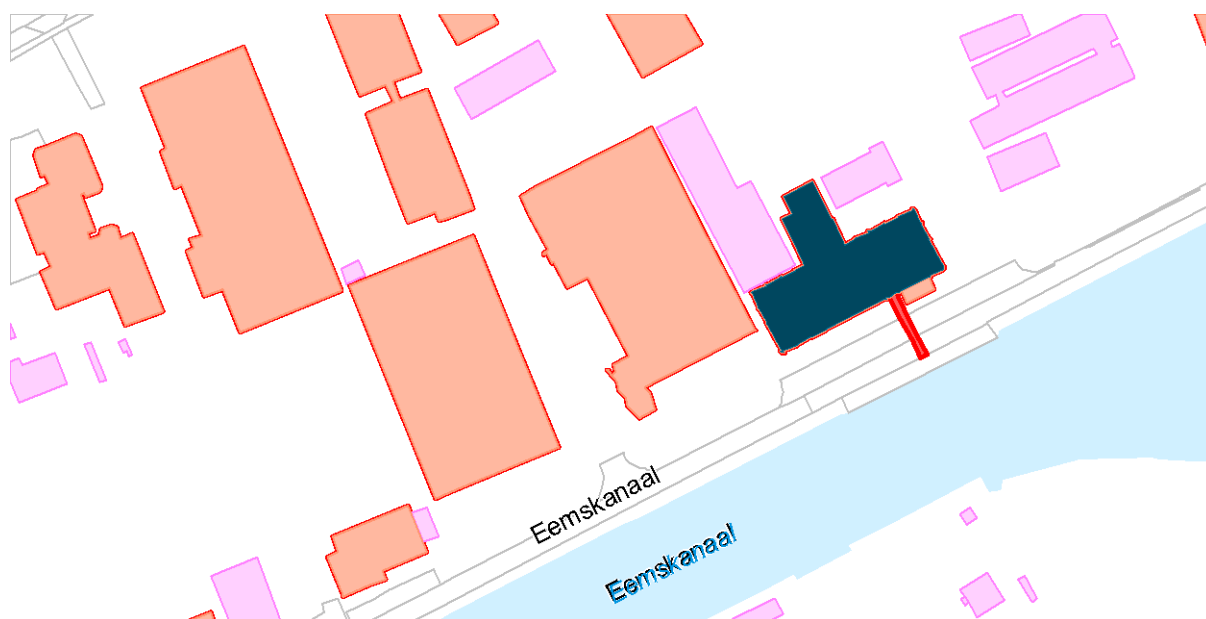
Adres	: Eemskanaal NZ 48
Monumentnummer	: 106392
Opdrachtgever	: NV Groningen Silo v/h M.D. Botje
Architect	: G. Nijhuis
Bouwjaar	: 1909
Oorspronkelijke functie	: Oliefabriek met silo-pakhuis, machinekamer en ketelhuis en elevator
Huidige bestemming	: Graanopslag

Inleiding

Fabriekscomplex, vrijstaand gesitueerd op een groot terrein aan de noordzijde van het Eemskanaal, gebouwd in 1909 in opdracht van de Noord Nederlandse Oliefabriek naar ontwerp van de Groninger architect G. Nijhuis in een ambachtelijk-traditionele bouwstijl.

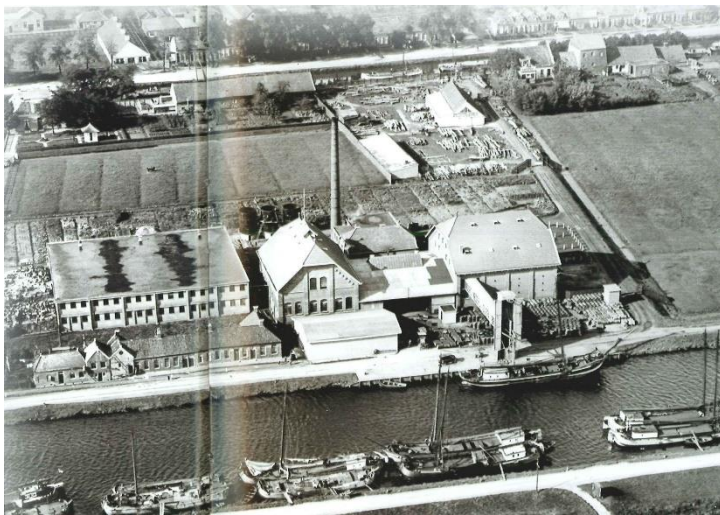
De fabriek werd gebouwd door twee Groninger kooplieden, Michel Derks Botje en Jacob Swart, aan de noordelijke dijk van het Eemskanaal op een perceel ten zuiden van de verdwenen oliemolens Concordia (1905) en De Meeuw (1909) aan het Damsterdiep. De Noord-Nederlandse Oliefabriek was opgericht in 1899 en een van de eerste bedrijven aan het Eemskanaal. Het bedrijf leverde vee-, lijnolie- en sojakoeken. Het was lange tijd het grootste bedrijf aan het Eemskanaal. In 1910 werd de fabriek uitgebreid met een loods voor een smederij aan de linkerkant van de fabriek. Deze werd in 1938 overgenomen door de Noord Nederlandse Zakkenhandel, het bedrijf dat zich ten westen van de fabriek vestigde.

In de jaren veertig van de vorige eeuw werd de fabriek overgenomen door de Elevator Maatschappij Groningen (EMG). De fabriek werd diverse malen aan de achterzijde uitgebreid en vergroot. Deze delen vallen buiten de bescherming. In 1960 werd een grote betonnen graansilo van ruim 30 m hoog gebouwd, schuin achter het oostelijke bouwdeel. Een paar jaar later werd de bestaande elevator toren uitgebreid met een opbouw voor een giek en loopbrug ten behoeve van een nieuwe graanzuiginstallatie. Gelijktijdig werd tegen de voorgevel van het oostelijke bouwdeel een transformatorhuis aangebouwd voor stroomvoorziening van de omgeving. In 1967 werd de bestaande dakopbouw vervangen en vergroot. Daarbij zijn de twee vensters in de topgevel van het westelijke deel verdwenen en is het muurwerk vernieuwd, wel conform het oorspronkelijke architectuurbeeld met lisenen. Momenteel wordt het gebouw nog gebruikt voor opslag van granen.

Omschrijving

Het gebouwencomplex is gesitueerd aan de noordzijde van het Eemskanaal en opgetrokken op een rechthoekige plattegrond. Het complex heeft een paalfundering, is onderkelderd en heeft een betonconstructie. Het is samengesteld uit twee hogere bouwdelen die ogenschijnlijk hetzelfde aantal verdiepingen hebben en dezelfde vorm en architectuur hebben. Beide delen zijn met elkaar verbonden door een deels onderkelderd eenlaags tussenlid ('bordes' met los- en laadruimte en kantoor aan de oostzijde) onder een flauw hellend zadeldak, bekleed met golfplaten, dat ondersteund wordt door metalen vakwerkspanten. Het westelijke (linker) bouwdeel ('fabriek') heeft een rechthoekige plattegrond van 16 x 21 meter en bestaat uit een kelder verdieping, een hoge bouwlaag en een kapverdieping onder een afgewolfd zadeldak (met de nok haaks op de straat), belegd met een grijze Friese golfpan. Het oostelijke (rechter) bouwdeel ('silo-pakhuis') heeft een vierkante plattegrond van 21 x 21 meter en nagenoeg dezelfde vorm maar is een kwart slag gedraaid ten opzichte van het linker deel; de nok ligt dus evenwijdig aan de weg. Het gebouw is aan drie zijden gesloten, op de kelder openingen na. In deze gevels verwijzen de reeksen gietijzeren muurankers (rozetten) naar de verdiepingvloeren van de silo. De kopgevels zijn versierd met een trapsgewijs gemetseld klimmend boogfries dat de hellende lijn van de geveltop volgt. In de meest westelijke travee aan de wegzijde komt de elevator binnen. De westgevel bevat in de top twee paar vensters en een drietal hierboven, allen gesloten met segmentbogen.

Het complex in 1938. Bron: "Content and Packaging. 80 years of NNZ", Groningen, 2002.

Achter het middendeel bevindt zich een rechthoekige onderkelderde aanbouw van 8,5 x 13,5 meter. In de kelder was de werkplaats gevestigd; de bovenliggende verdieping was de machinekamer. Ook dit zelfstandig vormgegeven bouwdeel heeft een afgewolfd zadeldak (met de nok evenwijdig aan de straat). Hierachter zitten weer rechthoekige aanbouwen van twee bouwlagen met een plat dak. Het achterste deel fungeerde als ketelhuis met smidse. De hiernaast gelegen schoorsteen moet in de jaren zestig van de vorige eeuw zijn gesloopt. Al het gevelmuurwerk is opgemetseld van een helderrode Groninger baksteen boven een trasraam van een lichtgesinterde bruinrode baksteen. In het trasraam zitten reeksen keldervensters met segmentbogen. De gevels worden geleed door middel van uitgemetselde lisenen die onder de daklijst eindigen in een gemetseld fries. De goten met overstek worden ondersteund door bewerkte houten consoles. Het linker bouwdeel bevat per travee telkens twee segmentboogvormig gesloten stalen industrievensters. Het middendeel bevat aan weerszijden van de toegangsdeuren twee paar soortgelijke vensters, maar van kleiner formaat. Ook het voormalige ketelhuis en de gevels van de achteraanbouw bevatten (deels) nog stalen fabrieksramen. De vrij in het zicht zijnde oostgevel van het ketelhuis bevat in de top twee stalen rondvensters.

Waardering

Fabriekscomplex, vrijstaand gesitueerd op een groot terrein aan de noordzijde van het Eemskanaal, gebouwd in 1909 in opdracht van de Noord Nederlandse Oliefabriek naar ontwerp van de Groninger architect G. Nijhuis in een ambachtelijk-traditionele bouwstijl.

Het complex Eemskanaal 48 is van algemeen belang voor de gemeente Groningen;

- vanwege zijn cultuurhistorische waarden, omdat het complex een van de laatst overgebleven relictten is die herinnert aan de agro-industriële nijverheid zoals die hier meer dan 100 jaar geleden ontwikkelde aan de boorden van het Eemskanaal, in het bijzonder die van de graanhandel- en opslag en vanwege het belang van het Eemskanaal voor de distributie van graan en de essentiële rol van de Elevator Maatschappij hierbij; daarom is het complex van belang voor de sociaal-economische geschiedenis van Groningen;
- vanwege zijn stedenbouwkundige waarden, tot uiting komend in zijn vrije situering aan de noordzijde van het Eemskanaal en de functionele oriëntatie hierop; de scheepselevator over de weg en kade is een van de laatste in zijn soort en vormt een bepalende schakel tussen pakhuis(deel), kade en water(weg);
- vanwege zijn architectuurhistorische waarden, tot uiting komend in onder meer de robuuste bouwmassa's van bijna identiek vormgegeven, tegenover elkaar gelegen en gedraaide bouwvolumes, verbonden door een centraal tussenstuk, tot uiting komend in de verzorgde architectuur, de toegepaste heldere rode Groninger baksteen, de reeksen stalen fabrieksvensters, de opvallende en ambachtelijke detaillering zoals de trapsgewijs klimmende friezen in het metselwerk in de topgevels en onder de daklijsten, de geleiding van de gevels door middel van lisenen en de afgewolfde kappen, die verwijzen naar de agrarische achtergrond van dit complex; bovendien neemt het gebouw een belangrijke plaats in in het oeuvre van de bekende Groninger architect G. Nijhuis, die ontwerpen leverde voor belangrijke Groninger bedrijven zoals ondermeer het kantoorgebouw van het Dagblad van het Noorden 1903) en de Coöperatieve Fries-Groningsche Beetwortelsuikerfabriek in Groningen (1914);
- vanwege de structurele gaafheid van het gebouw;
- vanwege zijn relatieve zeldzaamheid als voorbeeld van een vroeg 20ste eeuws fabrieksgebouw waarvan er in Groningen niet veel bewaard zijn gebleven.

Bezoeknotitie

Bezocht met Claudia, Remco Andringa ivm wind- en waterdicht maken van het gebouw
Woensdag 7 september 2012.

Gebouw is grotendeels leeg gehaald; veel aantasting door vocht in dakbeschot; spanten weggerot in silodeel ter plaatse van de verhoogde opbouw en op andere constructieve plaatsen/aansluiting..

> 1ste steen in linker zijmuur van het middendeel

Silo links: de trechters dateren uit de jaren 60 toen er een grote nieuwe graanzuiginstallatie werd geplaatst. De indeling is toen ook verschoven qua aantallen trechters.

Muurafwerking in het voormalige ketelhuis

- Wanden voorzien van betegelde lambrisering in groen en witte verblendsteen; daarboven okergeel beschilderd op stuc en op regelmatige afstand uitgemetselde lisenen tot driekwart hoogte van de zijmuur onder de kap en aftekening van een tussenvloer? op de zijgevels maar klopt niet met de hoogte van de ramen in de kopse gevels; vellingen opzij hiervan donkerrood beschilderd evenals een deel van de houten kap
- Gietijzeren fabrieksramen vierruits breed en segmentboogvormig gesloten
- In topgevels 2 ijzeren roosvensters met ster/straalvormige tracering
- Houten kapconstructie met ijzeren trekstangen met in het midden een rondboogopening
- De randen van de kap en de kap hebben een kleurige originele afwerking olijfgroen donkerrood.
- De vloer is voorzien van een terrazzovloer met een zwarte rand; aftekening van oude machines en latere (betonpodium)
- Luik naar kelder hieronder via oude houten keukentrap; in kelder heel zware fundering voor de vroegere (stoom)ketels.
- Industriële met blik beklede houten katrol/schuifdeur naar deze ruimte
- Later ingebouwd modern toilet- en keukenblok